

[Arbejdsministeren]

Jeg kan ikke se rettere, end at VS' fremsættelse af dette forslags virkninger er fortegnet og forkert. Der er ikke tale om et voldsomt angreb på de arbejdsløse, tværtimod er der tale om en lang række nødvendige forbedringer samt nødvendige justeringer i lovgivningen.

Når man derimod vender sig til VS' egne ændringsforslag, så vil virkningen af de ændringsforslag, hvis man tager dem under ét, være, at en hvilken som helst person i det danske samfund, som ikke er værnepligtig eller sidder i fængsel, kan oppebære dagpenge, hvis han eller hun blot har været medlem af en arbejdsløshedskasse i én måned. Det vil sige, at skolebørn, pensionister, gymnasieelever, enhver uddannelsessøgende, folk, der opholder sig i udlandet, syge, der ikke oppebærer sygedagpenge, folketingsmedlemmer osv., alle efter det ændringsforslag, som VS har fremsat her, kan oppebære dagpenge efter blot én måneds medlemskab af en arbejdsløshedskasse. Man kan på de værnepligtiges og de fængslede vegne spørge med nogen ret: hvorfor skal kun de værnepligtige og de fængslede holdes udenfor, når folketingsmedlemmer, pensionister, skolebørn osv. kan oppebære arbejdsløshedsunderstøttelse?

Jeg har svært ved at se, hvordan seriøse partier på arbejdsmarkedsområdet som SF og kommunisterne kan lægge navn til en sådan tankegang. Jeg kan forsikre, at det vil regeringen i hvert fald ikke.

Jeg skal endelig gøre nogle bemærkninger til fru Lilli Gyldenkilde, som jeg håber er kommet til stede igen her i salen. Fru Lilli Gyldenkilde fremsatte et meget voldsomt og personligt præget angreb ikke blot på mig og regeringen og socialdemokratiet, men også på en række medlemmer af socialdemokratiets gruppe. Det er fru Lilli Gyldenkildes gode ret, men jeg synes, man i det mindste skylder de medlemmer, der er positivt indstillet over for denne lovgivning, som et minimum, inden man fremsætter så hårrejsende og voldsomme beskyldninger mod de pågældende, som fru Lilli Gyldenkilde gjorde, at man gør sig den ulejlighed selv at gennemlæse forslaget, inden man angriber andre for at sige ja til det pågældende forslag.

Fru Lilli Gyldenkilde talte om, at fuldtidsforsikrede medlemmer på deltidsbeskæftigelse ville miste deres understøttelse. Fru Lilli Gyldenkilde burde vide, at de ikke vil miste

deres understøttelse. Det er kun i tilfælde af, at en fuldtidsforsikret deltidsbeskæftiget selv siger nej til et fuldtidsarbejde af mindst 3 måneders varighed, at man siger, at vedkommende mister retten til supplerende understøttelse, indtil vedkommende gennem et fuldtidsarbejde – også af 3 måneders omfang – har dokumenteret sin interesse for at få fuldtidsarbejde. Ingen af de grupper, som fru Lilli Gyldenkilde omtalte før, vil blive ramt af reglerne. Tværtimod vil disse regler betyde, tror jeg og håber jeg, at en lang række arbejdsgivermisbrug af kvinders arbejdskraft, men også andre gruppers arbejdskraft, også mænds arbejdskraft, vil blive bremset, og at kvinderne fra at være en marginal gruppe på arbejdsmarkedet, som kan behandles efter forgodtbefindende, får lige overenskomstmæssige rettigheder med andre grupper i samfundet. Vi har jo efterhånden bevæget os ind i en situation, hvor hele fagområder, hvor der især er tale om kvindelig arbejdskraft, ikke opretter én eneste fuldtidsstilling mere i tillid til, at man kan bruge arbejdsløshedssystemet til at finansiere den resterende arbejdstid.

Jeg tror, det var hr. Jørgen Jensen, der før i sit indlæg kraftigt angreb dette system – og med rette efter min mening – idet han sagde: dette giver jo nogle voldsomme fordele til arbejdsgiverne i både den private og den offentlige sektor. Det er dette, vi vil prøve at komme til livs.

Jeg forstår heller ikke, at fru Lilli Gyldenkilde overhovedet ikke omtaler den stribe af store, afgørende forbedringer for de arbejdsløse, som forslaget er udtryk for, og jeg kan slet ikke forstå, at fru Lilli Gyldenkilde kan mene, at børnepasningscirkulæret betyder, at kvinderne bliver sendt hjem fra arbejdsmarkedet. Jeg har forstået det sådan, at det er kvinder, der ikke kan komme på arbejdsmarkedet, man ønsker tillagt arbejdsløshedsforsikring, men jeg har da ikke forstået det sådan, at børnepasningscirkulæret har relation til kvinder, der er på arbejdsmarkedet og kan tage imod arbejde.

Jeg har i øvrigt personlig den største sympati med de småbørnsfamilier, der på grund af børnepasningsproblemer har en vanskelig situation på arbejdsmarkedet. Det eneste, jeg har sagt, er, at det problem kan ikke løses over arbejdsløshedslovgivningen.